

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 5.— Ἐξωτερικοῦ φράγ. χρ. 8.—

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 2,50. Ἐξωτερικοῦ φράγ. χρ. 4.—

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εἰς οὐδέν ἄποστέλλεται τὸ φύλλον ἄνευ πληρωμῆς

τῆς συνδρομῆς

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

72-Ὁδὸς Κολοκοτρώνη-72

ΘΕΟΔ. Ν. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ & ΣΙΑ

ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

ΣΤΗΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 4ου φύλλου)

Οἱ Ἑλληνικοὶ γραφικοὶ χαρακτήρες ἐκλήθησαν γράμματα καδμεία ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ διδάξαντος αὐτὰ Φοίνικος. Εἰς τοὺς Φοίνικας ἀνέφερε τὸ Ἑλλην. ναυτικὸν τὰς ἀστρονομικὰς γνώσεις καὶ θαλασσοπολικὰς μεθόδους αὐτοῦ. Ἐάν, κατὰ Στράβωνα, ὁ Ὀμηρὸς ποιῆται περιγραφὰς τῶν χωρῶν τῆς ἐξωτερικῆς θαλάσσης μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας μετ' ὅσης καὶ τῶν τῆς ἐσωτερικῆς, τοῦτο ὀφείλει εἰς τὰς γνώσεις ἃς παρὰ τῶν Φοινίκων ἔλαβεν οἱ Φοίνικες ἐγένοντο διδάσκαλοι αὐτοῦ.

Οἶονεὶ ἀνηρτημέναι κατὰ τὴν ἄκρην τῆς σιριακῆς ἀκτῆς καὶ χωριζόμεναι ἀπὸ τῶν μεγάλων τῆς Μεσοποταμίας πεδιάδων ὑπὸ τὴν δίκην σινικοῦ τείχους ὑψομένον Λιβάνου, αἱ φοινικικαὶ πόλεις, Τύρος, Ἀραβός, Βηρυτὸς καὶ Σιδὼν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ζήσωσιν καὶ ἀκμάσωσιν εἰμὴ καλλιεργοῦσαι, οὕτως εἶπεν, τὰ ὑγρά νῶτα τῆς θαλάσσης καὶ χρησιμεύουσαι ὡς μεσάζοντες μετὰ τῶν ἐργαστηρίων τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν τοῦ αἰγυπτιακοῦ καὶ τοῦ χαλδαϊκοῦ, καὶ τῶν βαρβάρων ἀγορῶν, τοῦ ἔτι νέων χωρῶν τῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς μεγάλης δυτικῆς θαλάσσης.

Οἱ ἀρχαιότατοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων διεκδικοῦσι πάντες ὑπὲρ τῆς Φοινίκης τὴν πελατεῖαν ταύτην τῆς πρωτογόνου Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρινὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ μεγαλυθέντος καὶ λαμπρυνθέντος διὰ τῶν πολεμικῶν καὶ εἰρηνικῶν κατακτήσεων, τὸ λαϊκὸν φρόνημα ἐξανέστη κατὰ τῆς ὁμολογίας τόσοι ταπεινὴς καταγωγῆς.

Οἱ ἐγγύωροι ἱστοριογράφοι ἐκάστου αἵματος καὶ οἱ ἐρανισταὶ τῶν γενεαλογικῶν ἐργασθησαν ἐναμίλλως ὅπως ἐξοβελίσωσι τὸν βάρβαρον ἀπὸ τῶν ἐπισήμων πατρὸς τῶν προγόνων καὶ ἀποδώσωσι τοῖς Ἑλλησιν τὴν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ ἐν

παντὶ πράγματι ὑπεροχὴν.

Διόδωρος ὁ Σικελιώτης λέγει, ὅτι διίσχυρίζονται μὲν τινες ὅτι οἱ Σύριοι τυγχάνουσιν οἱ τῶν γραμμάτων ἐφευρέται καὶ ὅτι οἱ τούτων μαθηταὶ Φοίνικες εἰσήγαγον ταῦτα εἰς Ἑλλάδα, ἀλλ' οἱ Κοῖτες γνωρίζουσιν ὅτι τὰ γράμματα (χαρακτήρες ἢ σημεῖα γραφῆς) πράγματι μὲν ἐπενοήθησαν παρ' αὐτοῖς, ἐγένοντο δ' ἀσπαστὰ παρὰ τοῖς Φοινίκιν, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν ἢ μετέβαλον κατὰ τὴν τὸ σχῆμα αὐτῶν. Ὁμοίως, προστίθεται, ὁ Διόδωρος, οἱ πρότεροι κάτοικοι τῆς νήσου Ῥόδου εἰσὶν οἱ ἐπινοήσαντες τὰς τέχνας καὶ τὰ εἰς τὸν βίον ἐπιτίθει.

Παρ' Ἀκτιδὸς τοῦ Ῥοδίου ἐδιδάχθη ἡ Αἴγυπτος τὰ περὶ ἀστρονομίας ἐπιχειρήματα.

Ὑστερον ἐπῆλθε κατακλισμός, ἐξ οὐρανῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξαφανίσας τὰ πλῆθη, τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰ ἔγγραφα δοκίμια, τότε δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπωφελοῦμενοι τῆς περιστάσεως ἐσπετερίσαντο τὴν τιμὴν τῶν ἀρχαίων τούτων ἀνακαλύψαν. Ἐντεῦθεν δ' ἐρμηνεύεται, πῶς πολλοὺς αἰῶνας ὕστερον Κάδμος ὁ ἐκ Φοινίκης ἠδυνήθη νὰ εἰσκομίῃ πάλιν εἰς Ἑλλάδα τὴν γραφὴν καὶ νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ αὐτὴν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ὡς ἐφευρέτης αὐτῆς.

Ἐκ τῶν δύο τούτων γνωμῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, οἱ νεώτεροι παρεδέχθησαν γενικῶς τὴν τοῦ Θουκυδίδου καὶ Στράβωνος οὐ μόνον διότι ἡ μαρτυρία αὐτῶν ἐθεωρήθη, εἰκότως, μᾶλλον ἀξιόπιστος, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ἀρχαῖον σενεφώνει ταῖς ἐπικρατούσαις κατὰ τὸν ἸΖ' καὶ τὸν καθ' ἡμᾶς ΙΘ' αἰῶνα, δοξασίαις παρὰ τοῖς λογίοις, ὅτι πᾶσα σοφία ἐν ἀνθρώποις ἀπέρρευσεν παρὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὅτι κατ' ἀκολουσίαν καὶ ὁ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πολιτισμὸς ἦτο ἀπαύγασμα τοῦ Ἑβραϊκοῦ πολιτισμοῦ διαπλάσθέντος δίκην φωτεινῆς δέσμης διὰ μέσου τῶν συγγενῶν τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραὴλ Φοινίκων.

Ἄλλ' οἱ φιλόσοφοι τοῦ ΙΘ' αἰῶνος ἀπέκρουσαν τὴν θεωρίαν ταύτην ἐξοβελίζοντες ἐκ τοῦ πίνακος τῆς λεγομένης κλασ-

σικῆς ἀρχαιότητος τοὺς σημιτικὸς λαοὺς καὶ διίσχυρίζοντο ὅτι μετὰ τῶν σημιτικῶν λαῶν καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων καὶ τῆς ἱστορίας τούτων ἀφ' ἑτέρου οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις συγγενείας, οὐδεμία σχέσις παραγωγῆς ἐξ ἀλλήλων, οὐδεὶς δεσμός, οὐδεμία ἀνάμειξις καὶ σύγχυσις.

(Ἀκολουθεῖ)

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, τῆς μελέτης τοῦ Γάλλου ἀρχαιοδίφου κ. Bérard.

ΣΤΗΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ

(Συνέχεια)

Πῶς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαίτης τῶν βρεφῶν.

Διὰ τῆς ζυγίσεως.

Διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀποχωρημάτων.

Διὰ τὴν ζύγισιν ἐπαρκεῖ κοινὸν καντάρκι ἢ μπαλάντζα ἥτις σημειώνει τὰ δράμα. Τὸ βρέφος ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τυλίσσεται εἰς πᾶν καὶ κρεμάζεται ἀπὸ τὸ καντάρκι ἐν τῇ δευτέρᾳ τίθεται εἰς τὸν δίσκον τῆς οἰκιακῆς ζυγαρίας. Ὅταν, μετὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τὸ βάρος μένει στάσιμον ἢ ἐπιστοχωρεῖ, τὸ βρέφος δὲν τρέφεται ἐκ τῆς τροφῆς τὴν ὁποῖαν λαμβάνει.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς τὸ νεογνὸν χάνει ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ τοῦ βάρους 150—200 γραμμάρια (50—70 δράμα). Ἀπὸ τῆς 4ης ἡμέρας ἀρχίζει νὰ αὐξάνῃ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης ἐβδομάδος ἐπανακτὰ τὸ πρῶτον ὄρος.

Ἐπιβραδύνεται ὁμως ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ ἐπὶ 10—15—20 ἡμέρας εἰς τὰ βρέφη τὰ ὁποῖα τρέφονται κακῶς, παρουσιάζουν διάρροϊαν καὶ ἄλλας πεπτικὰς ἐνοχλήσεις. Κατὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τὸ βρέφος αὐξάνει κατὰ 700—750—800 γραμ. κατὰ μῆνα, ἤτοι κατὰ 25—30 γραμ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

**Καλὸν νὰ μάθη χωρὶς νὰ πᾶθῃ,
Πλὴν ἀποῦ πᾶθῃ καθὼς ἄς μάθῃ,
Νὰ μὴ γλιστρῇσῃ πάλιν εἰς λάθῃ.**

ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΠΟΛΟΥ

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον, ὅστις εἶχεν ἐλκύσει ἐσχάτως ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐρευνητάς, ὁ Νότιος ἦτο σχεδὸν ἀγνωστος. Οἱ χάρται καὶ αὐτοὶ οἱ νεώτατοι εἰς τὸν νότιον πόλον εἶναι λευκοί. Μόνον ὀλίγαι νῆσοι καὶ τινα ἀκρωτήρια περιτὴν ἀνταρκτικὴν ζώνην ἦσαν γνωστά. Λέγοντες δὲ ἀνταρκτικὴν ζώνην ἐννοοῦμεν περιληπτικῶς ὅλην τὴν νοτίαν ζώνην, δηλαδή ὅλον τὸ μέρος τῆς γῆνης σφαίρας τὸ περικλειόμενον ὑπὸ τοῦ ἐξηκοστοῦ νοτίου παραλλήλου.

Πολλοὶ θαλασσοπόροι ἐπιχείρησαν τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Νοτίου Πόλου ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν τῶν δὲν ἦσαν πολὺ ἱκανοποιητικὰ καίτοι οἱ πάγοι δὲν ἐκτείνονται πολὺ πρὸς βορρᾶν. Καὶ ἐχρεώζοντο ἡ ἐμφάνισις τοῦ Σκότ (ὅστις τῇ 1903 προὐχώρησε μέχρι τῆς 82ο καὶ 17') καὶ τελευταῖον τοῦ Σάκλυτον ἵνα ἐξερευνηθῇ ὁ ἀγνωστος οὗτος πόλος καὶ νὰ ἀνακαλυφθῇ πληθὺς νέων ἡπείρων, νήσων, ὀρέων καὶ νὰ γίνωσι λεπτομερῶς παρατηρήσεις περὶ διαφόρων φυσικῶν φαινομένων αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἄς ἀφηγηθῶμεν πρῶτον τὰς κυριώτερας τῶν μέχρι τοῦδε ἐξερευνησέων, ἵνα καταλήξωμεν εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Σάκλυτον ἐπιτυχίαν.

Πρῶτος ὁ Πορτογάλλος Φερδινάνδος Magellan ἀνεκάλυψε τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1520 τὸν ἀπ' αὐτοῦ κληθέντα Μαγγελάνιον πορθμὸν τὸν χωρίζοντα τὴν Παταγονίαν ἀπὸ τῆς Γῆς τοῦ Πυρός καὶ κείμενον εἰς τὴν 52ο καὶ 46' νοτίου πλάτους.

Ὁ Γάλλος πλοίαρχος Bouvet ἐπεχείρησε τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ἀνταρκτικῆς ζώνης, ἀλλὰ παρ' ὅλας αὐτοῦ τὰς προσπάθειάς δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ πολὺ.

Μετ' αὐτὸν ὁ ἐπίσης γάλλος Kerguelin (1734-1797) ἀνεκάλυψε τῇ 1772 τὰς φερωνύμους νήσους, τὰς ἄλλας καλουμένας Νήσους τῆς Ἀπελπισίας κειμένας δὲ ἐπὶ τῆς 49ο καὶ 54' νοτίου πλάτους.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1773 ὁ Ἄγγλος θαλασσοπόρος Ἰάκωβος Cook (1728-1779) μετὰ τρία ἐπανελημμένα ταξείδια ἐφθάσε μέχρι τῆς 71ο. Ἀνακάλυψε δὲ καὶ τὰς νήσους Ταϊτήν, Νέαν Ζηλανδίαν καὶ τέλος τὰς Σανδουίχας (Sandwich) νήσους ὅπου καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν (1779). Σήμερον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου θαλασσοπόρου φέρουσι τὸ Ἄρ-

χιπέλαγος τοῦ Κούκ (1) καὶ ὁ Πορθμὸς τοῦ Κούκ, ὁ χωρίζων τὰς δύο τῆς νέας Ζηλανδίας νήσους.

Μετ' αὐτοὺς ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος Ἰάκωβος Weddel ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ κατὰ τὸ 1822 μέχρι τῆς 74ο καὶ 15' νοτίου πλάτους εἰς θάλασσαν ἐντελῶς ἀπαγῇ.

Τῇ 1822 ἐπιχείρησε τὸ πρῶτον αὐτοῦ ταξίδιον ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Duperrey ὁ Γάλλος θαλασσοπόρος Ἰούλιος Dumont d'Urville (2) (1790-1842), ὅπερ διήρκεσε μέχρι τοῦ 1825. Τῇ 1837 νέον ἐπιχειρεῖ μόνος ταξίδιον ἐξερευνήσας δὲ τὰς Αὐστραλιανὰς ἀκτὰς προχωρεῖ πρὸς νότον. Ἀνακαλύπτει τῇ 1838 τὴν χώραν τοῦ Λουδοβίκου - Φιλίππου (Σοκίς - Philippe) κειμένην μεταξὺ τῆς 63ο καὶ 64ο νοτίου πλάτους. Ὁ ἀτρόμητος θαλασσοπόρος προχωρεῖ ἐτι νοτιώτερον καὶ τῇ 1840 ἀνακαλύπτει τὴν χώραν τῆς Ἀδελφῆς (Adelie) κειμένην εἰς τὴν 66ο καὶ 30'. Ἐπανελθὼν εἰς Γαλλίαν προδιβάσκει διὰ τὰ κατορθώματα ταῦτα εἰς ὑποναύαρχον καὶ λαμβάνει τὸ μέγα μετάλλιον τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας (1842). Τὸ τέλος τοῦ θαλασσοπόρου τοῦτου ὑπῆρξε τραγικόν. Εἰς τινα καταστροφὴν τοῦ σιδηροδρόμου Βερσαλλίων ἐφονεύθη αὐτὸς τε καὶ ὅλη τοῦ ἡ οικογένειά (1842).

Τῇ 1839 ἀνεχώρησε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὁ Ἄγγλος Ἰάκωβος Ross (1800-1862) κατῴρωσε δ' οὕτως τῇ 1840 νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν χώραν Βικτωρίας, ἐκτεινόμενην μεταξὺ τῆς 70ο καὶ 79ο νοτίου πλάτους.

Τῇ 1902 ἐγένετο νέα Ἀγγλικὴ ἀποστολὴ εἰς τὸν Νότιον πόλον ὑπὸ τὸν Πλωτάρχην Σκότ. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἀνεκάλυψε νέας ἐκτάσεις γῆς νοτιοδυτικῶς καὶ νοτιανατολικῶς τοῦ μεγάλου παγωτῶνος τοῦ Ρός. Διήλθον οἱ ἐξερευνηταὶ ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ἡφαιστειῶν Ἐρεβος καὶ Τρόμος ὑπὸ ἐλαχίστην θερμοκρασίαν 62ο Φερνίτ ὑπὸ τὸ μῆδέν. Τὴν ἀνοιξὶν δὲ τοῦ 1903 δι' ἐλκῶθρον προὐχώρησαν μέχρι τῆς 82ο καὶ 17' νοτίου πλάτους. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη, καθ' ἣν ἔχασαν πάντας τοὺς σύροντας τὰ ἔλκυθρά των κύνας καὶ ἡναγκάσθησαν μόνον νὰ σύρῳσιν αὐτὰ, διήρκεσεν 93 ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἀλλὰ πάσας τὰς ἐπιτυχίας ταύτας ὑπερέβη ἡ πρό τινων ἡμερῶν ἀγγελθεῖσα τοῦ Ἀγγλοῦ Σάκλυτον. Ὁ Σάκλυτον, ὅστις εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Σκότ ἀποστολὴν διοργάνωσε νέαν τοιαύτην κατὰ τὸ 1907 μετὰ τὸ πλοῖον Νιμפרόντ, χωρητικότητος τόνων καθαρῶν 227.

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ Σάκλυτον ἐκ τῆς

(1) Τὸ ἀρχιπέλαγος τοῦ Κούκ εἶναι σύμπλεγμα νήσων κειμένων μεταξὺ τῶν νήσων Ταϊτήν καὶ Τόγκα.

(2) Ὁ Dumont d'Urville εἶναι ὁ ἀνακαλύψας τὸ περίφημον ἀγαλμα τῆς Μήλου τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.

Ἀγγλίας ἐπισκέφθησαν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖόν του οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐνεχείρησεν εἰς αὐτὸν τὸν σταυρὸν τῆς Βικτωρίας, ἡ δὲ Βασίλισσα ἐδώρησεν αὐτῷ μεγάλην ἀγγλικὴν σημαίαν, ἣν οὗτος ὑπεσέβη νὰ ἀναπετάσῃ εἰς τὰς ἀνακαλυφθησόμενας χώρας.

Ἀνεχώρησε δὲ τὴν 7ην Αὐγούστου 1907 ἀπὸ τοῦ Ζουρκούε τῆς Νέας Ζηλανδίας, ἀφ' οὗ παρέλαθεν ἄρκετὰ ἔλκυθρα, κύνας διὰ ταῦτα, μικροὺς σιδηρικούς Ἱππους καὶ ἕν, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέν, αὐτοκίνητον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἶνε καταπληκτικά. Καθ' ἃ ὁ ἴδιος τηλεγραφεῖ εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας κατῴρωσε νὰ φθάσῃ τὴν 9 Ἰανουαρίου 1909 εἰς τὴν 88ο καὶ 23' νοτίου πλάτους καὶ 162ο ἀνατολικὸν μήκους ἀπὸ τοῦ πρῶτου μεσημδρινοῦ τοῦ Γρίνουϊτς. Ὡστε ἀπέχει μόλις 111 μίλια ἀπὸ τοῦ νοτίου πόλου. Τὸ ταξίδιον τοῦ ἐπὶ τῶν πάγων διήρκεσεν 126 ἡμέρας, διήρκεσε δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 1908 μίλια, ὑπὸ θερμοκρασίαν 72ο ὑπὸ τὸ μῆδέν.

Ἀνεκάλυψε νέας ἡπείρους, 8 διαφόρους ὁροσειράς, κατέγραψεν 100 νέα ὄρη καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἡφαιστείου Ἐρέβους, οὗ τὸ ὕψος εἶναι 4000 μέτρα. Ἐκαμε σπουδαιότατας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις, ἀνεκάλυψε γαιανθρακοφόρα στρώματα καὶ τέλος κατῴρωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν Μαγνητικὸν Πόλον, οὗ ἡ θέσις ἠγγουεῖτο.

Ἐν γένει τὸ κατόρθωμα τοῦ Σάκλυτον εἶναι ὑψίστης σημασίας, μέλλει δὲ σπουδαιότατας νὰ προσφέρῃ υπηρεσίας εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἥτις οὕτω πολλὰ ἀγνωστα θὰ δυνηθῇ νὰ καθορίσῃ.

Ἐν τέλει πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι πρὸ τινων μηνῶν ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ἔστειλε διὰ δευτέραν φοράν τὸν Γάλλον ἐξερευνητὴν Σαρκὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἰσέτι δὲν ἐγνώσθησαν.

Ἀθῆναι

Ζάν

ἌΝΟΙΞΙΣ

Νὰ ἡ ἀνοιξὶς παιδιὰ ἀνατέλλει μετὰ χαρὰ τὰ πουλάκια κελαδοῦν καὶ τὸν πλάστην τῶν ὕμνων.

Ὅλ' ἡ φύσις ξεπροβάλλει μετ' ἐλόχρυσά της κάλλη καὶ ἄνθη καὶ εὐωδίεσ σκορποῦνε καὶ τὴ γῆ τὴ χεραιοῦνε.

Παντοῦ κίνησις, ζωὴ καὶ ἀνθρώπινη ψυχὴ, στέλλει ὕμνους στὸν Θεὸν της τὸν σοφὸν δημιουργόν της.

Ἀντώνιος Δ. Ρικάκης

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΩΝ ΕΝΘΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ

ΑΙ ΣΠΕΤΣΑΙ

Ἡ τῶν Σπετσῶν ἡρωϊκὴ μας νῆσος, καίτοι σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου περικυβηταὶ δὲ ὑπὸ τοσοῦτον καὶ τοιούτων φυσικῶν καλλόνων ὥστε δικαίως καλεῖται Νύμφη τοῦ Ἀργολικοῦ.

Ἀποτελεῖ δὲ μέρος τῶν δυτικῶν Σποράδων, ἔχει δὲ γεωγραφικῶς μὲν βόρειον πλάτος 37ο καὶ περίμετρον 18 μιλίων ἀγγλικῶν.

Ἐχει κλίμα ἀπαλόν, τερπνὸν καὶ ὕγιεινόν, τοῦτου ἕνεκα ἐπιδημοῦσι καθ' ἑκάστον θέρος πολλοὶ ξένοι διὰ νὰ ἀπολαύσῳσι τοῦ ὁραίου αὐτῆς κλίματος. Εἶναι φύσει χαμηλὴ καὶ μικρὰ ἔχει ὅμως δύο ἀρίστους λιμένας τὸν μὲν ἕνα ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς νήσου, ἔνθα ὑπάρχει ναυτικὸς φανὸς πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐν αὐτῷ εἰσπλέοντων πλοίων κατὰ τὴν νύκτα — Ἐσχάτως ἔλαβεν τὴν πληθυντικὴν ὀνομασίαν Σπέτσαι χάριν τῶν ἐγγύτατα αὐτῇ παρακειμένων ἄλλων νησίδων, ὧν ὀνομαστοτέρα εἶναι ἡ Σπετσοπούλα.

Μικρὰ νῆσος αἱ Σπέτσαι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἀλλὰ τὸ κλίμα εὐκράεστατον

καὶ καθ' ἅπαν θέρος τε καὶ φθινόπωρον ὑπὸ τῶν δύο περιοδικῶν ἀνέμων τοῦ Μπάτη κοιν. λεγομένου καὶ Ζεφύρου. δροσιζομένη.

Ἐρεῖ μικρὰν σειρὰν βουνῶν ἐμβάτων ἄτινα πρὸ τοῦ 21 ἦσαν γεμάται πεύκων σήμερον δὲ σώζονται τὰ 3)4 Κεῖνται δὲ κυρίως πολυάριθμοι πευκῶνες πρὸς τὸ Βορειοδυτικὸν καὶ μεσημβρινοδυτικὸν αἱ ὁποῖαι δίδουσι νέαν χάριν καὶ καθιστῶσι τὰ ὄραία αὐτῆς τοπεῖα ἀκόμη ὁραιοτέρα· τὰ βουνὰ ὡς ἀνωτέρω εἶπον εἶναι ἡμεῖρα καὶ σχηματίζουνσι ὁραίας γραμμὰς αἵτινες πληροῦσι τὸν ὁφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ. Ἡ νῆσος εἶναι ἐκτισμένη κατὰ μήκος ἕνεκα δὲ τούτου νομίζει τις ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ χιλιάδας κατοίκων.

Φθάνεις μετὰ ἐξάωρον ταξιδίαι ὅταν δὲ πλησιάσεις αὐτὴν ἐκ Πειραιῶς μακρόθεν ἔρχεται ἡ μαγευτικὴ εὐωδία τῆς νήσου.

Ὡ! τί ὁραῖα τοῦ εἶναι αἱ Σπέτσαι πόσον με μαγεύουν !!!

Β. Α. Σκλιάς

Σπέτσαις τῇ 18 Μαρτίου 1909

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ

Καλλιέργεια ἀνθέων

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οἰκία χωρὶς ἄνθη. Τὰ ἄνθη, καὶ αὐτὰ αἱ ἀπλούστεραι γλάστραι, φαιδρύνουν τὴν ὄψιν τοῦ δωματίου. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὴν ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθέων εἶνε σκόπιμος καὶ εὐχάριστος ἐνασχόλησις. Ποία οἰκοδόμοινα δὲν αἰσθάνεται χαρὰν βλέπουσα τὰ φυτὰ ἀναπτυσσόμενα καὶ ἀνθοῦντα χάρις εἰς τὰς φροντίδας τῆς;

Ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθέων ἀπαιτεῖ καὶ πείραν καὶ στοργήν.

Ὅσον προσεκτικότερα περιποιούμεθα τὰ φυτὰ, τόσον βεβαιότερα εἶνε ἡ ἐπιτυχία. Οἱ κυριώτατοι κανόνες τῆς καλλιέργειας τῶν ἀνθέων εἶνε οἱ ἑξῆς:

1) Αἱ γλάστραι πρέπει νὰ εἶνε πήλιναι

5) Ἐν καιρῷ χειμῶνος ὅσα φυτὰ δὲν ἀντέχουν εἰς τὸ ψυχρὸς φυλάσσονται ἐντὸς θερμῶν δωματίων.

6) Τὸ πότισμα τῶν φυτῶν πρέπει νὰ γίνεται μετὰ προσοχήν, διότι τὰ περισσότερα καταστρέφονται ἀπὸ τὸ ἐλλειπὲς ἢ τὸ ὑπερβολικὸν πότισμα.

7) Ἡ θερμοκρασία τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογος τῆς θερμοκρασίας τοῦ δωματίου, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκονται τὰ φυτὰ· διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ χειμῶνος δὲν ποτίζονται μετὰ νερόν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου.

8) Γενικῶς κανὼν δὲν ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πόσον τοῦ ποτίσματος.

Πρέπει νὰ περιποιούμεθα ἕκαστον φυτὸν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις του, τὰς ὁποίας μαθαίνομεν διὰ τῆς προσεκτικῆς παρατηρήσεως καὶ διὰ τῆς πείρας.

9) Τὸ ὑπερβολικὸν πότισμα ἐπιφέρει σήψιν τῶν ῥιζῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διατήρησις τῆς γλάστρας ἐντὸς δοχείου ὕδατος καταδικάζεται ἀπὸ τοὺς κηπουροὺς. Ἐξαίρουται ὅμως ἡδη τινὰ φυτὰ ὑδρόβια ἢ ἔχοντα ἀνάγκην πολλῆς ὕδατος.

10) Τὸν χειμῶνα τὰ φυτὰ ποτίζονται ἀραιότερα. Χρησιμεύει ὡς κανὼν διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην νὰ μὴ ποτίζονται, ἐὰν δὲν ξηρανθῇ τὸ χεῖμα τῶν.

11) Τὴν ἀνοιξὶν ποτίζομεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ ἀκόμη συχνότερα.

12) Τὰ φύλλα τῶν φυτῶν πλύνομεν μετὰ σπόγγον καὶ ὅχι πολὺ ψυχρὸν νερόν.

13) Ὅσα φυτὰ εἶναι εἰς γλάστρας, ἔχουν καὶ περισσοτέραν ἀνάγκην τροφῆς. Τροφὴ τῶν εἶναι τὸ ἴπασμα.

14) Τὸ λίπασμα (κόπρισμα) ῥίπτομεν ὑγρὸν.

15) Ὅσα φυτὰ ἔχουν ἀσθενήσῃ εἰς τὴν ῥίζαν ἐξάγονται ἀπὸ τὴν γλάστραν, κόπτονται τὰ ἀσθενῆ μέρη τῆς ῥίζης τῶν καὶ μεταφυτεύονται εἰς ἄλλην γλάστραν.

16) Τὰ προσβεβλημένα ἀπὸ ἀσθένειαν φυτὰ βαντίζομεν συχνὰ μετὰ ἄνθος θείου (θειάφι). Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ τὸ βράντισμα μετὰ χυμὸν καννὸς ὅταν τὸ φυτὸν ἔχη παρὰ τὰ ἔντομα.

Ἐδιμον βοσκῶν

Ὡραῖον ἔθιμον τῶν βοσκῶν τῆς Ἑλλάδος! Καθ' ἣν στήμην διεῖ ο ἥλιος, ὁ βοσκὸς, ὅστις εὐρίσκει εἰς τὴν ὑψηλοτάτην κορυφὴν τοῦ ὄρους σαλπίζει διὰ τῆς κερατίνης τοῦ σάλπιγγος τὰ ἑξῆς. «Δοξασιθῆτο Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς!»

Παρουθεῖς ἐξ ὅλων τῶν χαμηλοτέρων κορυφῶν, φαράγγων, κοιμητῶν καὶ κοιλάδων ἀνταποκρίνονται αἱ κερατίναι τῶν συντροφῶν του. «Δοξασιθῆτο ὁ Κύριος!» Τοῦτο διακεῖται πάλιν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μετὰ τὸ ὅποιον ἕκαστος τῶν βοσκῶν κλίνειν τὸ γόναυ τοῦ ἀνατίπτει ἀσκητεῖ καὶ ἐν σιγῇ τὴν ἐσπερινὴν του προσευχὴν.

Ἀποὺ παρέλθουν οὗτοι στήματι τινες ὁ πρῶτος βοσκὸς λαμβάνει πάλιν τὴν κερατίνην του σαλπίζει, «Καλὴ νύκτα!» πανταχόθεν δὲ ἀντηχεῖται πάλιν ἡ «Καλὴ νύκτα» ἐπὶ αὐτοῦ ὁποῦ ἕκαστος τὸν ἀποχαιρετίζον, καὶ σιγῇ τότε ἐπικρατεῖ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὄρους.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

(Διήγημα εκ του Γαλλικού)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ι V

Όταν ο Ίακωβος έμεινε μόνος, εξεδούθη το ώραϊόν του ένδυμα και ένεδυθη το παλαιόν με το όποιον ήδύνατο να αναβεί εις τας καπνοδόχους των Παρισίων. Δεν ήλπιζε να εύρη εργασίαν την ήμέραν αυτήν, διότι είχε παρέλθει ή ώρα, αλλά μη θέλων να του διαφύγη καμμία ευκαιρία εξέηλθεν και διέτρεξε πολλές οδούς φωνάζων «ποιος έχει καπνοδόχους διά καθαρίσματος» άλλ' ουδείς τον εκάλεσε.

— Αύριον, αύριον, έσυλλογίσθη, θα εξέλθω πολύ πρωί και θα εύρω εργασίαν.

Παρηγορηθείς υπό της έλπίδος ταύτης επέστρεψε εις το δωμάτιόν του, έφαγε μεγάλο τεμάχιον άρτου το όποιον έδρεξε εις τον οϊνον του φίλου του, και χωρίς να ανάψη το κηρίον το όποιον ήγόρασεν, έγονυπέτησε και προσευχήθη. Το πτωχόν παιδίον ως μόνην χάριν εξέζητησε παρά του Θεού να τον δώση εργασίαν, και έπειτα έπεσαν εις την κλίνην του και κοιμήθη ύπνον βαθύν.

Τήν άλλην ήμέραν, μόλις εξέμηρωσεν, ο Ίακωβος εξέηλθεν εις τας οδούς. Διέτρεξε πολλές συνοικίας, ότε περί την ογδόην ώραν ήλπιζε εν παράθυρον και ήκουσε φωνήν γλυκιάν λέγουσαν: «Έλα δώ, μικρέ!»

Φαντασθήτε την χαράν του ότε εισήλθεν εις την πρώτην οικίαν διά να εργασθή και κερδίση τον άρτον του. Προσπάθησε να μη άφήση παντελώς καπνίαν εις την καπνοδόχην και να μη λερώση το μαγειρείον.

Ότε ο Ίακωβος εξέηλθε της οικίας ταύτης, εις την όποιαν παρεκάλε τον Θεόν να στείλ η δλας τας ευτυχίας, δεν έκρατειτο από την χαράν του. Δέκα φορές έστάθη διά να μετρήση τα χρήματα τα όποια έλαβε και να βεβαιωθή ότι ήσαν εις το θυλάκιόν του.

Ηρχισε πάλιν να φωνάζη (ποιος έχει καπνοδόχους διά καθαρίσματος με περισσότερον θάρρος. Τήν ήμέραν αυτήν εκάθάρισε τρεις καπνοδόχους και εκέρδισε το δολον δύο φράγκα. Μολονότι αι έπόμεναι ήμέραι δεν ήσαν τόσο ευτυχεις, ο Ίακωβος δεν έφοβείτο πλέον πως θα ζήση, και μετά δύο έβδομάδας, χάρις εις την οικονομίαν με την όποιαν έζη, απέκτησε και μικρόν ποσόν. Ο φόβος ότι θα έμεινε χωρίς άρτον τον έκαμνε να εύρισκη πολύ καλόν αυτόν τον όποιον έτρωγε και σπανίως ήγόραζεν όλίγον τυρίον ή κανέν μηλον.

V

Η επιθυμία του ήτο ν' αποκτήσῃ

άρκετά χρήματα διά να αγοράση τα αναγκαία πράγματα διά τον καθαρισμόν των υποδημάτων, διότι έσυλλογίζετο πάντοτε τρέμων την εποχήν του θέρους ότε δεν καθαρίζουν τας καπνοδόχους. Ηλπίζεν όμως ότι ο Θεός δεν ήθελε τον εγκαταλείψει εάν αυτός εξηκολούθει εργαζόμενος με φιλοπονίαν και θάρρος.

Το πτωχόν παιδίον εις μόνην αληθώς την προστασίαν του Θεού ήλπιζε, διότι ήτο ξένον και έρημον εις την μεγάλην αυτήν πόλιν. Οι κατοικούντες εις την αυτήν αλήν ήσαν εργάται οι όποιοι εξέηρχοντο το πρωί και επέστρεφον το έσπέρας καθώς και αυτοί, από δε την κυρίαν Μαγδαληνήν καμμίαν βοήθειαν δεν έπερίμενε, διότι καθημέραν επαραπονείτο αυτή ότι μόλις εκέρδιζε τον άρτον της. Μολονότι δε ο Ίακωβος έκρινε τα ξύλα της και έκαμνε και άλλας υπηρεσίας εις αυτήν, ή κυρία Μαγδαληνή ενόμιζεν ότι τον πληρώνει καλά, πλύνουσα εκάστην έβδομάδα εν υποκάμισόν του.

Μόνον ή Λουίζα, ή θυγάτηρ της κυρίας Μαγδαληνης, δείκνυσε συμπάθειαν προς τον μικρόν Ίακωβον. Η Λουίζα ήτο δέκα πέντε ετών, όλιγον ευμορφη, αλλά πολύ άγαθή και φαιδρά κόρη. Ειργάζετο από πρωίας μέχρις έσπέρας βοηθούσα την μητέρα της εις το πλύσιμον και το σιδέρωμα. Έπειδή δε ή κυρία Μαγδαληνή ήτο πάντοτε ακυθρωπή, ή φαιδρά κόρη όσάκις έδλεπε τον Ίακωβον τον ήρώτα διά τας εργασίας του, έγέλα μαζύ του, τον έσυμβούλευε και του έλεγε πάντοτε να έχη θάρρος και να έλπιζε εις τον Θεόν.

(άκολουθεί)

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

(ΕΡΑΝΙΣΜΑ)

Ουδέν άλλο παιδία μου, δύναται να έντυπώση βαθύτερον εις την καρδίαν την ύπαρξιν και τας ιδιότητας του Θεού, όπως το έξης ποίημα του ποιητού Σούτσου, το όποιον πρέπει ν' αποστηθίσετε.

«Θεέ, ύμνει την δόξαν σου ή νύξ και ή ήμέρα
μ' άνθη έστρωσας την γήν με άστρα τον
(αϊθέρα,
αφώνως,
ασύμφωνοι τόσοι λαοι αϊνούσι σε συμ-
ποικίλαι γλώσσαι χίλιαι ύμνουσι σε συγ-
(χρόνως.

Το πάν άμέτητος μετρώς
όόριτος όόρις
το πάν όόριστος όόρς,
άγνώριστος γνωρίζεις

Το φώς είναι το σώμά σου
ό ήλιος το όμμα σου
ό κεραυνός φωνή σου
το άπειρον διάστημα
το μέγα σου άνάστημα
και ο άϊων στιγμή σου.

Δύναται ο δάκτυλός σου
ως μοχλός την γήν να σείσης

και το κοίλον της χειρός σου
τους όκεανούς να κλείση.

Με πνοήν σου μίαν σβύνεις
των άστέρων τους φανούς
και μ' έν κύμα μόνον κλίνεις
πρός την γήν τους όυρανούς.

ΕΝ ΚΑΛΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

(Διήγημα διά παιδία)

Ο Νικόλαος ήτο καλός μαθητής, εύτακτος και τακτικός εις τα μαθήματά του, ουδέποτε παρήκουσε τους γονείς ή τους διδασκάλους του και διά το ότο ήσαν όλοι ευχαριστημένοι και ήγάπων αυτόν υπερβολικά. Άνυχώς όμως ο διδάσκαλος έμαθεν ότι ο Νίκος ειχεν έν κακόν έλάττωμα το όποιον ίσως προήρχετο εκ του ότι δεν ενόησεν ότι ήτο κακόν και ουδείς το ειχεν ειπή. Ο Νίκος ειχε μανίαν ν' άκρύπτει τους πύλους των συμμαθητών του οζτινες ήσαν ανηρτημένοι έν τῇ διαδρομῇ και ου μόνον αυτό αλλά και να καταστρέφει πολλάκις αυτούς! Κατά τας διαλείμματα έτρεχεν ο Νίκος εις τον διάδρομον έλάμβανεν κρυφίως δύο ή τρεις πύλους μαθητών της τάξεώς του ή των άλλων και έκρυπτεν αυτούς ή εις το προαύλιον ή εις το δωμάτιον της έπιστατρίας ή έπισθεν θύρας τινός και εις άλλα κρύφια! Μόλις το μάθημα έτελείωνεν ο Νίκος έλάμβανε τον πύλον του και έγέλα βλέπων τους δύο-τρεις των όποιων έκρυψε τους πύλους έρευνώντας και όργιζόμενος! περιέπαιζεν αυτούς και όταν πολλάκις πτωχοί μαθηταί έκλειον ή διότι δεν εύρισκον αυτούς ή εύρισκον αυτούς καταστραμμένους αυτός έγέλα χαιρεκάκως! Ο διδάσκαλος όστις έμαθεν ταύτα έλυπήθη και περιέμενε την κατάλληλον περίστασιν όπως συμφωνήσῃ τον Νίκον. Τέλος ήμέραν τινά εύρεν την κατάλληλον περίστασιν. Ο Νίκος πλήρης χαράς έλεγεν ότι εις τας 4 ώρας μ. μ. έμελλε να διέλθῃ εις πλούσιος θεός του! έκτός δε του ότι θα έδιδεν εις αυτόν και γλυκίσματα και χρήματα διά να αγοράση ότι θέλει, ο Νίκος πρό πολλού ειχε σχεδιάσῃ να ζητήσῃ κρυφά παρά του θείου του όπως κατά την έπιστροφήν του εκ των Αθηνών —διότι εκεί μετέβαινε— φέρῃ εις αυτόν έν μικρόν ποδήλατον όμοιον με εκείνον όπερ ειχεν ο Άλέκος, άλλος μικρός συμπαθητής του! Ο διδάσκαλος ενόησεν μετά πόσης χαράς περιέμενε ο Νίκος τον θεϊόν του και ότι ήθελε πολύ λυπηθῇ εάν ήμπούζετο από του να ιδῇ αυτόν έγνωρίζε δε ότι ή άμαξοστοιχία έφθανεν εις τας 4 και 10, λοιπόν κατά το διάλειμμα των τριών έλαβε τον πύλον του Νίκου και έκρυψεν αυτόν έντός του γραφείου. Ο Νίκος ένεκα της χαράς του έτρεξεν εις την αούλην και έπαιζε χωρίς να σκεφθῇ να κρύψῃ πύλον τινα....

Ηλθον αι τέσσαρες ώραι, το μάθημα έτελείωσεν, ο Νίκος περιχαρής ώρμησε

να λάβῃ τον πύλον του και τρέξῃ εις τον σιδηρ. σταθμόν άλλ' ο πύλος του έλειπεν εκ της συνήθους θέσεώς του!... Ηρεύνησε τα άναρτητήρια όλου του διαδρόμου άλλ' εις μάτην! Όργισθη υπερβολικά, εκοκίνησεν και ήρεύνα εις ους τόπους έκρυπτε τα των άλλων αλλά ματαιώς! Δάκρυα έρρευσαν επί του προσώπου του και ένεκα της όργης και ένεκα της λύπης του ήρχισε να κλαίῃ βλέπων τους λοιπούς μαθητάς περιπαίζοντας αυτόν!... Τότε εισήλθεν εις το γραφείον και άνέφερεν εις τον διδάσκαλον τί συνέβη... ο διδάσκαλος συνεβούλευσεν αυτόν να έρευνήσῃ και πάλιν έν τῷ διαδρόμῳ και ένῷ όυτός εκεί ήρεύνα ο διδάσκαλος άφηκεν έν τῷ δωμάτιῳ της έπιστατρίας τον πύλον του Νίκου και έν αὐτῷ την σημείωσιν «ο σύ μισεις έτέρῳ μη ποιήσης»... ο Νίκος έρευνήσας έκ δευτέρον έν τῷ δωματίῳ εύρεν τον πύλον του και ειδεν την σημείωσιν ήτις περιείχεν ότι και μία επιγραφή ανηρτημένη έν τῇ τάξει αὐτοῦ, την όποιαν πολλάκις τοις ειχεν άναπτύξῃ ο διδάσκαλος!... Έσφόγγισε τα δάκρυά του και ειπεν εις τον διδάσκαλον πως εύρεν τον πύλον του, όστις συνεβούλευσε και πάλιν αυτόν και έκτοτε ο Νίκος διωρθώθη και ως πρὸς τοῦτο... Το πάθημά του έγένετο έν καλόν μάθημα....

Πάτραι

Γ. Αθάνας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Οι κινέζοι, περί των όποιων έμάθομεν εσχάτως, ότι, έχον την σούταν από σφήκας καθώς έχον οι Τούρκοι το πάλφι, δικαίως δύναται να κυνηγηθῇ, ότι, πολύ έποπορευθήσαν τῷ Εὐρωπαϊκόν όσον άφορᾷ το κεφάλαιον του Γάπου. Η πρώτη Εὐρωπαϊκή έφημερίς ειπε ή έν Έβεντια έκδοθεῖσα έν έτει 1537 «ΑΓΓΙΑ ΔΙΟΥΝΑ», έν ᾧ έν Κίνα έξεδίδετο τοιαύτη πρό δέκα και έν ᾧ έν Κίνα εκατονταετηρίδων. Η έφημερίς αὐτή όνομάζετο «Επαθεώρησις» (Τσιγκ-Ράιν). Μετ' αὐτῇ έξεδόθησαν πρό χίλιον εκατόν ετών τα και εισέτι έκδοόμενα «Χρονικά» (Κίν-Πάν). Τα «Χρονικά» μέχρι του 1830 (Κίν-Πάν). Κατόπιν έγένοντο έξεδιδοντο καθ' έβδομάδα. Κατόπιν έγένοντο ήμερησια, με τρεις εκδόσεις την ήμέραν. Το χαρτί των το πρῶο εις τριγων, την μεσημβρίαν λευκόν, το δε έσπέρας φαιόν.

Η Σινική γραφή ειπε περιεργωτάτη. Θέλουν να παραστήσουν ένα σπῆτι, ν' έν τῇ γραφῇ συμβολικώς γράφουν ένα χοίρον. Διά την «σούζυγον» γράφουν γυναῖκα με σάρωθρον άνα χείρας. Διά την λέξιν «γάμος» γράφουν μίαν γυναῖκα καθημένην επί τινος χοίρου, κατό της συγγενείας στέγης. Η λέξις «έρω» γράφεται διά δύο γυναίκων αλληλοεπιβεβαίων. Διά την λέξιν «κακολογία» γράφουν τρεις γυναῖκας, «όστε και οι Κινέζοι ταῦτα τραβούν από τας γυναίκας με τους λοιπούς άνδρούς.

Υπερβολαί άφρονι και κολακεία, μεγάλη πρὸς τον πρὸς όν συνδιελέγεται τις έλέγχουν έν Κίνα άνατορήν ευγενή. Αὐο Κινέζοι συναντώνται συνάπτουν διάλογον όποιος ο άκόλουθος: — Ποίον είναι το ύψηλόν όνομα, εις όπερ έλαχεν ή μεγάλη τιμή να φανερώνη τα άπειρα και υπερλαμπρά προτερήματά, τα όποια κοσμοῦν ένα επιζήλιον άνδρα καθῶς σέ;

— Το μηδμητόν και άθλιον όνομα εὐτελεστάτου δούλου σου ειπε Βόγκ. Το όνομα αὐτό σημαίνει «λάμπρις», αλλά δι' έμέ έχει την αλήνην του σημασίαν, ή όποια είναι «Παλατιού-καλι».

— Ηδσα ευμορφώτατα έξυπνότητα και χαρι-

έστατα τέκνα έχεις;

— Έχω τρία ζώφια, τα όποια δεν αξίζουν ουδέ να δέρονται από τον ταπεινόν δούλον σου.

Ίδου πως περιγράφει τα του έπισήμου γεύματος έν Περίφη Άγγλος περιηγητής. Κατ' αρχάς βάλλεται επί της τραπέζης ή υπό των Κινέζων καλουμένη «κεφαλή δαμάλεως», τουτέστι τεμάχια ιχθύων και χηνών συγκροτούμενα τετραγωνικόν όγκον. Συγχρόνως παρατίθενται έντός μεγάλων παροψιδων έντόσθια τεμαχισμένα λεπτότατα, και φά σρικτά. Μετ' ο άκολουθούν τα σαλατικά, ως ειπείν, τα όποια συνίστανται εις όξειδάτα όστρακόδεσμα, γαρίδας, διαφόρους κομπόσους, σίτον και κριθήν. Αντί περονίων χρησιμοποιοῦνται μικρά ραβδία έξόστου ελέφαντος. Αὐτά δέον να φέρῃ εκαστος συνδαιτημένων μετ' αὐτοῦ. Δι' εκαστον συνδαιτημένα ύπάρχει μάλιστα ποτισμένον διά θερμού ύδατος. Το τοιοῦτον μάλιστα ειπε έν χρήσει και εις την τραπέζαν των Τούρκων. Το πρώτον προσφερόμενον φαγητόν συνίσταται από κρέας όρνιθος, έν λευκόν όρνον, και ζωμόν καλυπτόμενον από ένα πτηνῆν οὐσίαν. Το φαγητόν αὐτό συνοδεύεται με κιάδους περιέχοντας διάφορα άρωματικά, ζαχαρώδη και άλλα εμβάσματα. Κολλία όμοιοι την γεύσιν με το λίπος της χελώνης είναι το δεύτερον φαγητόν, το όποιον ακολουθεῖ άλλο πολυδάπανον δηλονότι το κρέας της κεφαλῆς της μυρίνης, όπερ διά να πληρώσῃ έν πεντάκιον χρειάζεται να ληφθῇσαν πλείστοι ισχυί. Το τέταρτον φαγητόν είναι κρέας χοίρειον, συνοδευόμενον με πτερόγυια καρχαρίου. Σημειώτεον, ότι ουδέποτε τρώγουν βοείον κρέας, του βοός χρησιμεύοντος εις την καλλιέργειαν της γῆς. Το πέμπτον φαγητόν είναι νοστιμώτατον και με κίλην θεαν κατασκευαζόμενον από κρέας καρινιον εις μικρούς όγκους στρογγύλους. Η «όρυζα των πνευμάτων» είναι το ακόλουθον φαγητόν, μία κομπόστα από δαμάσκηνα και άλλους ευγεύστους καρπούς.

Κατόπιν ακολουθεῖ άλλον φαγητόν. Τοῦτο συγκείται από φραγκοκάρισμα, άμαντας της Ματζουρίας, όσπρια και γλώσσας νησών, το κορυφαίον της Κινεζικής μαγειρικῆς τέχνης. Έπομένως ακολουθεῖ άλλο φαγητόν από τεύχας έλάφου, το όποιον άποστέλλει και ο αὐτοκράτωρ ως δώρον εις τους ευνοούμενους του. Και τελευταίον προσφέρεται βασιτική όρυζα έντός κιάδων, και τραγητά από στόρνους ζαχαροπηκτους εις οινόπνευμα, και άλλους καρπούς. Το γεῖμα κλείνει με το τσάι.

Μία Κινεζική παρουσία λέγει, ότι, ο καρπός διά τον στομάχον το πρῶο ειπε πτερό, το μεσημέρι μετάρ, και το βράδυ μόλυβδος. Είναι, λοιπόν, ενόητόν διατι εις Κινεζικόν δεῖντον ουδέποτε παρατίθεται άφριστος καρπός.

Το πένδιμον γάμοι των Κινέζων είναι το λευκόν. Οι Κινέζοι πενθόντες τον θάνατον του αὐτοκράτορος φοροῦν επί εκατόν ήμέρας την ιδίαν λευκήν ένδυμασίαν. Φαντάζεται κανείς τι άποχρώσεις θα λαμβάνη τότε αὐτό το κακόμοιρον λευκόν γάμοι. Αποθανόντος του αὐτοκράτορος, άποφασίζεται επίσης επί μίαν τριετίαν ή συναφῆς γάμοι.

Έν Κίνα πάς τις δύναται αξιόλογα να μετέλθῃ το επάγγελμα του λατροῦ. Αλλ' εάν ο υπ' αὐτόν θεραπευόμενος άσθενής αποθάνῃ, διότι οὗτος ήκολούθησεν άκατάλληλον θεράπειαν, καταδικάζεται ως άποκεφαλίσμῳ. Εάν όμως ήκολούθησε κανονικήν θεράπειαν διατίθεται εις επεργασίαν δανατηφόρα τραγικά.

Άρχαῖοτατον και λίαν κοινόν έθιμόν έν Κίνα, ιδίως εις τα έξόδοι της Κίνας, είναι ή παιδοποισία, καθ' ης έξεδίδοντο ο Κομφούκιος άπορισμους πρό 2400 ετών. Όταν οι γονεῖς δεν ήμπορουν να θρέψουν το παιδί των το φρονέουν μέσα εις το ποδόλουτρον, ή το ρίπτουν εις την όδόν, ή επί τέλος το άφινουν μέσα εις το δάσος, όπου θα γίνη ένας καλός μετῆς των θηρίων. Οι Ιεραποστολαιοι έχον ιδρύσει πανταχού της Κίνας οίκοτροφεία, δεχόμενοι τα παιδία των πτωχών.

Σπ. Ανδρεϊόφωρος

Η άνέγερσις των Σφαγείων είναι έγγυς. Τα σχεδιαγράμματα κλπ. είναι όλα έτοιμα. Τέλος πάντων εργάζεται και ο Δήμαρχός μας. Άλλαχού όμως γίνεται πολύ μεγαλυτέρα εργασία, διότι ουτε ή δώδ κακοδοικήσις ύπάρχει, ουτε οι άργόμισθοι ύπάρχουν, ουτε τίποτε άλλο άνόητον ύπάρχει. Εις τους Γερμανικούς δήμους, λ.χ. οι άεργοι είναι άφθονώτατοι, ουδείς όμως δήμαρχος έσκέφθη να τους μεταχειρισθῇ διά το συμφέρον του. Άρκούνται να τους καταγράφουν μόνον, και τίποτε άλλο. Όσῳ διά τον δήμον του Σάινεμπεργκ με τους 300,000 μόνον κατοίκους, τα έσοδά του υπολογίζονται εις 31,821,883 μαρκια. Ο τελευταίος προϋπολογισμός του έφερε πλεόνασμα 10,000,000! Ίδου εις θαυμάσιος δήμος.

Το Βερολίνον τα έξοδα το 1093-4 ανήλθον εις 117,000,000, το 1904-5 εις 136,500,000, το 1906-7 εις 154,000,000. Το έτος 1909-10 έξοδα υπελογίσθησαν εις 164,000,000. Διότι, έννοείται, τα κατασκευαζόμενα έργα είναι τεράστια. Τόρυνσε, λ.χ., καθώς και πολλοι άλλοι Γερμανικοί δήμοι, ιδίαν συγκοινωνίαν με όμνιμους, εδρίσκειται εις συνηνομήσεις διά ν' αγοράσῃ τα ήλεκτρικά τραίνα, θα κτίσῃ ήδη νέαν όπεραν εις Κρόλλ. Το δε της Δίντεν ακουάριο έπειδή εύρίσκειται εις τα τελευταία του, έσκέφθη ο Ζωολογικός κήπος να το αγοράσῃ, διά να κτίσῃ εις τον τόπον του κήπον ιδιόν του. Άλλ' ο δήμος έπρόλαβε και αὐτός, όστε τώρα θα το αγοράσουν μαζύ. Πρό 30 ετών ο δήμος απέκτησε Δημοσίαν Σχολήν Ρόδων, από την όποιαν θα γίνουν τώρα οι νέοι άνθρώπες παρά το άγαλμα του Αδριανου του μουσικού, και του Ρουσσώ το νησάκι. Αὐτά λοιπόν, κάμνει ο δήμος, διότι αὐτά πρέπει να γίνονται, κι' ο δήμος γνωρίζει και θέλει να κάμνῃ το καθήκον του. Κατ' αὐτόν δε τον τρόπον εύρίσκουν τόσοι και τόσοι άνθρωποι χρήμα να θρέψουν την οικογένειάν των, και όστις έξοδεύει εις το Βερολίνον μίαν μαρκαν την ήμέραν, περνά καλλίτερα από τον έξοδεύοντα ένα εικοσπεντάριο εις τας Αθήνας. Ο Νοβίκωβ λέγει πολύ σοφά ότι ή άπόλαυσις εκ του πλούτου έξαρτάται από το έξωτερικόν περιβάλλον. «Les phénomènes économiques nat urel et le problème de la misere» 1908.)

Σπ. Ανδρεϊόφωρος

ΣΤΟ ΠΕΡΙΓΙΛΛΙ

Για δεξ το φεγγάρι
προβαίνει σιγανά
κι' ένα καράβι σίττει
της Άρτης τα νερά.

Προβαίνει όλο ένα
και το καράβι άγάλι
περιπατεί με πόθο
κοντά στο το περιγιάλι.

Κι' ναύτες τραγουδοῦνε

«στῆς ξενιτιάς τὰ μέρη
καὶ τὸ καράβι ἀγάλι
σταραβοξόλι γέρει.

«Φύσ' ἀγέρι»

Φύσ' ἀγέρι χρυσὸ
νὰ φύγη τὸ καράβι
φύσα νὰ φύγωμ' ἀπ' ἐδῶ
ποῦ ἡ τρικυμία δὲν πάβει.

Φύσα νὰ φθάσωμε γοργὰ
στὴν ξενιτιά πού πάμε
φύσα ἀγέρι δροσερὰ
ποῦ τόσο σ' ἀγαπάμε.

Φύσα ἀγέρι μου χρυσὸ
ὅσο ν' ἀρθῇ ἡ αὐγοῦλα
στὴν ξενιτιά μὲς τὸ γιालὸ
νὰ βγῶμε μιὰ χαρούλα.

Ἄρτα

Μ. Χ. Τσήτσουρας

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ μεγίστη γέφυρα

Ἡ μεγίστη κοσμοσπῆ (δι' ἁλύσεων) γέφυρα
τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Κίγγ-Τούγγ τῆς Κίνας, ἡ
ὅποια ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἐνὸς ὄρους
εἰς ἄλλο, σχηματίζουσα ἀδιάκοπον ὁδὸν μεταξὺ
τῶν δύο.

Πρωτοφανὴς εὐφυΐα

Κάποιος ζαχαροπλάστης ἐπιχειρηματίας
τῆς Ἰνδίας μίς τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν
τῆς Ἀμερικής, ἐπενόησε πρωτοφανὴ τρόπον
τοῦ νὰ ἐλκύσῃ πελάτας εἰς τὸ κατάστημά του.
Ἐδημοσίευσεν πρὸ καιροῦ ὅτι ἐπιτρέπει εἰς ὁ-
ποιοὺνδήποτε, ἐπὶ πληρωμῇ ἐνὸς φράγκου, νὰ
φάγῃ ὅσον ἤμπορεῖ ἀπὸ κάθε εἶδους γλυκύ-
ματος, ζαχαράτων κτλ. εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον.
Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐπιτρέπετο νὰ κρύψῃ τις
τίποτε, ἵνα τὸ φάγῃ ὕστερον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ
φάγῃ ὅσον ἠθέληεν, ἐνῷ ἔμενεν εἰς τὸ ζαχαρο-
πλαστεῖον. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἔφεγεν ὅλον
τὸν κόσμον εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο, καὶ
λέγεται ὅτι ὁ ζαχαροπλάστης ἐδιπλασίασε τὰ
κέρδη του, διότι ἐκαμε καλὸν ὑπολογισμὸν πα-
ρατηρήσας, ὅτι ὀλίγοι μόνον δύνανται νὰ φά-
γουν οἱ μίς περισσώτερον ἀπὸ ἐνὸς φράγκου
ζαχαράτων!

Κατοικίδιαι μυῖται..

Ἐκάστη κατοικίδιος θήλεια μυῖα γεννᾷ κατ'
ἔτος 20 περίπου ἑκατομμύρια φῶ!

Ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν γεννᾷ καθ' ἑκά-
στην 2.000 φῶ ἐπὶ 50 ἡμέρας.

— Δύο χιλιάδες καὶ ἑννέα μεταξοσκώληκες
ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ παραγάγουν μίαν λίτραν με-
τάξης χρειάζονται δὲ 17.000 ἀράχαι διὰ νὰ
παραγάγουν μίαν λίτραν ἐκ τοῦ δικτύου των.

Ἡ φώλεα τῶν σφηκῶν περιέχει συνήθως
15 ἕως 16.000 κυψέλας.

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνερχάτας μας νὰ
στέλλουν δημοσιεύματα πάντοτε μικρὰ διὰ νὰ
δυνάμεθα οὕτω νὰ ἀνταποκρινώμεθα πρὸς ὁ-
λους τοὺς συνδρομητάς, μας, ἄλλως δὲν δημο-
σιεύονται.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Τερπνὸν οἰκογενιακὸν παιγνίδιον τῶν 4 στοιχείων

Κάθεται ἡ συντροφία εἰς κύκλον, καὶ ἐκεί-
νος ποῦ θὰ ἔχῃ τὴν τύχην ν' ἀρχίσῃ τὸ παι-
γνίδι, παίρνει, ἓνα μανδύλι δεμένον κό-
μπους, σάν κουνελάκι, καὶ τὸ πετᾷ ἔξαφνα εἰς
ἐνὸς ἄλλου τὴν ποδιά, ἐνῷ συγχρόνως φωνάζει
μίαν ἀπὸ τὰς ἑξῆς τέσσαρας λέξεις :

— Γῆ! ἄη! ὕδωρ! πῦρ!
Ἄν φωνάξῃ, «γῆ», ὁ παίκτης, εἰς τὴν ποδιά
τοῦ ὁποίου ἔχει πέσῃ τὸ μανδύλι, πρέπει νὰ
ὀνομάσῃ ἓνα ζῷον τετραπόδον πρὶν ὁ ἄλλος
προφθάσῃ καὶ μετρήσῃ ἕως τὰς ἑξ' ἂν «ἄη»,
πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἓν πτηνὸν ἂν, «ὕδωρ»,
πρέπει νὰ ὀνομάσῃ ἓνα ψάρι ἂν «πῦρ», πρέ-
πει νὰ μείνῃ ἄφωνος. Ἄν κάμῃ λάθος καὶ ὀ-
νομάσῃ ἄλλο ζῷον ἂν, ἄλλου, χάνει καὶ πλη-
ρώνει, καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ πέρουν τὸ μανδύλι.
Ἄν ὁμοῦς ἀπαντήσῃ σωστά, ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ πετάξῃ καὶ αὐτὸς τὸ μανδύλι εἰς ἄλλον
παίκτην.

Ὅσοι δὲν ἔχουν δοκιμάσῃ νὰ παίξουν αὐτὸ
τὸ ἀπλούστατον παιγνίδι, δὲν ἠμποροῦν νὰ
φραντασθῶν τί ἀστεία λάθη γίνονται ἀπὸ τὴν
βίαν, ποῦ ἔχουν ὅλοι νὰ ὀνομάσουν γογγύρα-
ν ζῶον, καὶ νὰ μὴ τὸ εὗρισκουν.

Γ. Ν. Γεωργόπουλος

Ἀστεῖα

Κάποιος μεταβαίνει ἓνα πρωὶ εἰς τὸ δωμά-
τιον ἐνὸς φίλου του, τὸν ὁποῖον εὗρε εἰς τὸ
κρεβάτι.

— Ἀκόμη κοιμᾶσαι; τῷ λέγει οὗτος εἰσερχό-
μενος.

— Ὁχι, καὶ γιατί; ἀπαντᾷ ὁ φίλος του.

— Γιατί ἤλθα νὰ σέ παρακαλέσω νὰ μοῦ
δανείσῃς δέκα δραχμαῖς.

— Κοιμᾶμαι ἀκόμη! τῷ ἀπαντᾷ ὁ εὐφυὴς
φίλος του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(1) ΑΙΝΙΓΜΑ

Τετράπουν ζῷον εἶμαι
ἂν εἰς δύο με διαιρέσῃς
καὶ εἰς τὸ πρῶτον(μέρος) ἐνς μου προσθέσις
ζῷον εὐγενὲς θὰ εἶμαι
τὸ δὲ δευτέρον μου μέρος
τῆς φύσεως ὄρων εἶναι.

Ἀθῆναι

Α. Ρικάκης

(2) ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τρέφω ἐγὼ ὅλον τὸν κόσμον
καὶ χωρὶς ἀμφιβολίας
ἂν με ἀναγραμματίσῃς
θὰ με εὗρης εἰς τὰ πλοῖα.

Πειραιεὺς

Γεώργ. Ν. Γεωργόπουλος

(3) ΓΡΙΦΟΣ

ILh — δου — σιπ
λο —
Ἀνδριώτης

(4) Μυθολογικὸς ἀρχαῖος εἶμαι
ἢ τὸ δευτέρό μου βγάλεῖς [εἶμαι
εἰς τὸ φαγητόν σου πάντα διαλελυμένος]
κι' ἀπαραίτητος ἐξ ἄλλης.

Πειραιεὺς

Η. Λάππας

(5) Τὰ μεσαῖα γράμματα 5 νήσων τοῦ
Αἰγαίου ἀποτελοῦσι ἀρχαῖαν θεάν.

Ἀνδριώτης

Αἱ λύσεις τοῦ 4ου φύλλου

1)	T	ΗΝΟΣ
	I	Σ
	ΜΥ	Κ
	ΣΕΡ	Ι
	ΑΝΔΡ	Ο
	ΣΑΡΔΗ	Ν
		ΙΑ

2) πείθου τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς καθε-
στῶσι.

3) Αἰνιγμα (σῖγμα—ιγμα—εν)

Λῦται τῶν ἄνω ἀσκήσεων

Ἄν. Α. Ρικάκης 1) Παν. Λάππας 3).

@ Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ι. Π. Ζωγράφον ἐπιστολὴν σὰς ἐλήφθη—Ἄντ.
Δ. Ρικάκη Ἀθῆναι ποιήμα σὰς ἐλήφθη—Ν.
Φουντούλην Ἀγιναν ἐλήφθησαν ἀποστελλάτε-
τον τὰ ἄλλα με τὴν σειράν—Σεμνὴν θαλαμη-
πόλον Πειραιᾶ διηγήμα σὰς ἐλήφθη παρακα-
λοῦμεν ἀποστελλάτε τὸ ἀληθὲς σὰς ὀνομα τὸ
δοσιον θὰ κρατοῦμεν—Παν. Λάππας Πειραιᾶ
τὸ αἰνιγμά σὰς ἐλήφθη—Ἄνδρ. Παπαϊωάννου
Παν. Σταθόπουλον Ἀγινον συνδρομὴ σὰς ἐλή-
φθη—Πηνελόπην Λούση Ἀλεξάνδρειαν ἐλήφθη
ἀποστελλόμεν—Ι. Λεμπέσην Λεωνίδιον συν-
δρομὴ σὰς ἐλήφθη—Α. Ἀδαμόπουλον Κυνο-
ριαν ἐλήφθη ἀποστελλόμεν—Μ. Χ. Τσήτσου-
ρα Ἀρταν ἐλήφθη ἀργὰ.—Τσίμ-Τσάμ Πει-
ραιᾶ ἐλήφθη, θὰ διαρξέσῃ 6 φύλλα πρέπει νὰ
εἶνε ὁλόκληρον.—Ν. Γ. Γρίκων Καλάμαι ἐλή-
φθη.—Μ. Χρυσόλουστον Πειραιᾶ ποιήμα σὰς
φθῇ θὰ δημοσιεύῃ με τὴν σειράν.—Γασπ.
Δελένδαν Πειραιᾶ ἐλήφθη.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ &
ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Π. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 27 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΣΑΜΨΩΝ
ΗΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 1 Ἀθῆναι

Ἔνεκα τῆς ἀρχικῆς ἀνομαλίας ὅσοι
ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας δὲν λαμ-
βάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον νὰ ἀποταν-

Περιεχόμενα τοῦ φύλλου

Περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλλ. πολιτισμοῦ.—Πῶς
ἀντιλαμβάνομεθα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δια-
τῆς τῶν βοσκῶν.—Πῶς τὸν Φιλαργύρου.—Ἡ
ἐπιτροπὴ ἐνὸς παιδίου.—Πρὸς τὸν Χριστὸν
(ποίημα)—Τὸ διηγήμα μας—Μία Χριστὸν
καθ' ἑβδομάδα.—Ἐξετάσεις τοῦ συμβούλι-
λου.—Ἡ Ἀνοξίς (ποίημα).—Αἱ Νοτίου πό-
Καλλιέργεια ἀνθέων.—Ἐδιμον Σπέτσας—
Μικρὸς ἐμπορὸς.—Ἐρανίσμα διὰ τὰ παιδία.—
Ἐν καλὸν μάθημα.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παι-
ζων.—Ἡ ἀνέγερσις τῶν σφαγείων.—Τὸ παι-
γνίδι (ποίημα)—Ποικίλα—οἰκογενειακὸν παι-
γνίδιον—Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.